

Nemít v lásce policii je normální

Podobně jako černí i bílí obyvatelé dělnických čtvrtí v USA, ani my anarchisté policii v lásce nemáme. To je pochopitelné. **Lžou, zabavují nám věci, mlátí nás, vězní nás a dělají z nás teroristy.** Důvodů proč nenávidět policii je však mnohem víc.

Pokud jste černocho nebo latino a k tomu ještě rezident dělnické čtvrti, máte v Americe zaručenou šanci, že vás zastaví policejní hlídka. Zpátečnický smýšlející člověk na to ihned argumentuje, že se jedná o oprávněnou prevenci, jelikož ve vězení se nachází procentuálně víc černocho a latinos než ve společnosti, mají tedy větší sklony ke kriminalitě. Takový argument je k smíchu. Pokud bychom stejnou logikou nahlíželi na procentuální složení rekrutů ve Vietnamu, museli bychom říci, že černoši a latinos mají větší národní cítění než bílí Američané. My však víme, že americká armáda soustředila svůj nábor do Vietnamu na chudé dělnické čtvrti, kde je jednoduše větší procentuální zastoupení nebílých Američanů. A podobně to platí pro policii. **Police neuplatňuje zákon, ale vybírá si, který zákon uplatní a na koho.** 80 % lidí v New Yorku zastavených policií jsou černoši nebo latinos, kteří tvoří 25 % a 28 % populace metropole. A vězeňský systém v USA velmi úspěšně eliminuje počet nezaměstnaných. 2,2 milionu Američanů se nalézá v národních basách, další 4,5 milionu jsou v podmínce, což celkem obnáší 6,7 milionu lidí, tedy každého třicátého pátého dospělého.

Kdejaký policajt je normální člověk, který potřebuje prostředky k obživě jako každý jiný. Jakmile ale oblékne uniformu, veškeré otázky a lidství musí jít stranou a **je třeba plnit rozkazy.** To je jejich strohý popis práce. Jistě, částí policejní práce je ochrana občanů a jejich majetku a dělá se kolem toho řádný humbuk, díky němuž se mnozí lidé víc bojí případných zlodějů, násilníků nebo třeba uprchlíků než ozbrojené složky, která v první řadě hájí zájmy vládnoucích elit. Tato situace privilegovaným náramně vyhovuje: čím víc se plebs bojí sám sebe, tím méně má námitek proti vlastnímu podmanění, tím více žádá posílení policie. Jenže policii se nikdy nepodaří eliminovat pouliční kriminalitu nebo domácí násilí. **Její úlohou je udržovat status quo, držet monopol na násilí a pomocí něho kontrolovat společnost.**

Když začaly státy v 18. a 19. století ustanovovat první profesionální policejní síly, jak je známe dnes, důvodem nebyl boj s kriminalitou, ale podřízení společnosti centrální,

státní autoritě. V té době hnala průmyslová revoluce venkovany do měst a za velmi chaotických podmínek se rozrůstala městská chátka stejně rychle jako bohatství průmyslníků. Takovou situaci prostě nebylo možné bez násilí udržet. Proti vzpurným davům nejprve zasahovala armáda, a ostrými. To však vedlo pouze k výrobě mučedníků a ještě větším bouřím. Bylo potřeba ustanovit novou bezpečnostní složku, která zvládne dav pokud možno nesmrtícími metodami.

Násilné zločiny bývají opředeny senzačními příběhy. Příběhů o sympatických lumpech ubývá. V České republice stát skrze kulturní fond opěvuje i četníky prvorepublikové, císařské, a dokonce i protektorátní. Věřte, že to žádní sympatáci nebyli a setkání s nimi smrdělo velkými trablemi. Čechoslováci mají holt krátkou paměť. Povahu prvních amerických policejních sil se tak dobře zastříit nepodařilo. Jedna z prvních profesionálních jednotek se rekrutovala v Charlestonu v Jižní Karolíně z otrokářských hlídek. Jejich hlavní náplní bylo nahánět zběhlé otroky a potlačovat jejich vzpoury.

Úloha policie se postupem času rozšířila, jelikož státní pokladny začaly být závislé na akumulaci kapitálu, a **lidové prohřešky proti soukromému vlastnictví tak představují pro mocenské struktury jednu z největších hrozeb.** Na tohle už policie nestačí a část její práce se přesouvá do mafiánských struktur bezpečnostních agentur. „Černých šerifů“ je v USA víc než milion a převyšují počet policajtů, kteří se tak mohou šetřit na svůj původní úděl, kontrolu vzpurných davů.

Ne náhodou se protipolicejní bouře v Americe objevují v době, kdy na místní obyvatele začínají tvrdě dopadat důsledky finanční krize a následné neoliberalní léčby. Policie v první linii **chrání nespravedlivou dělbu produkce** a sklízí patřičný hněv pracujících, nezaměstnaných, studentů, penzistů, zadlužených absolventů, černých i bílých. A tak NSA pilně pokračuje v práci a každý den zachytí a do své databáze zařadí téměř dvě miliardy e-mailů a telefonních hovorů, což se netýká jen Američanů - její chapadla sahají daleko za hranice USA. Čím nespravedlivější je distribuce zdrojů a moci, tím víc síly je potřeba na její udržení.

Máme rádi spravedlnost a svobodu, a proto nemáme rádi policii. Máme rádi spravedlnost a svobodu, a proto ona, coby oddaný strážce kapitalistického „pořádku“, nemá ráda nás.